

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Bondarenco,
reprezentat de avocatul Veaceslav Jarovlea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Supraten” împotriva lui Serghei Bondarenco cu privire la încasarea
datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată și cheltuielilor de urmărire în justiție,
împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 16 iulie 2018, SA „Supraten” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Serghei Bondarenco solicitând încasarea datoriei de bază în sumă de
89346, 00 lei, a cheltuielilor de urmărire în justiție în sumă de 3111, 51 de lei, a
cheltuielilor de executare în mărime de 840,20 de lei și a cheltuielilor de judecată
constituite din taxa de stat în mărime de 2798,93 de lei, în total 96096,64 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 02 iulie 2017, a fost încheiat
contractul de vânzare-cumpărare nr. 305 dintre SA „Supraten”, în calitate de
vânzător și SRL „Zurghen T-34”, în calitate de cumpărător. Conform pct. 2.1. din
contractului enunțat, vânzătorul vinde cumpărătorului, iar cumpărătorul cumpăra de
la vânzător produsele „Supraten” și alte produse, comercializate de vânzător,
conform termenelor și condițiilor stipulate în contract, în cantitățile prevăzute în
factura proformă. La fel, în baza contractului s-a convenit că termenul de achitare a
mărfii recepționate, urmează a fi efectuată în termen de 30 zile calendaristice din
data livrării.

Reclamantul a menționat că, în baza contractului specificat, pe parcursul 2017,
SRL „Zurghen T-34” a procurat diverse mărfuri, însă nu și-a executat corespunzător
obligația de achitare integrală în termenul contractual, astfel s-a acumulat o datorie
în sumă de 89346 de lei.

Totodată, a menționat că în data de 07 februarie 2017, în vederea asigurării
executării obligației asumate de SRL „Zurghen T-34”, a fost încheiat acordul de
fidejusiune cu Serghei Bondarenco, în calitate de fidejutor. Principala obligație care
și-a asumat-o Serghei Bondarenco, este achitarea prețului pentru mărfurile procurate
de către SRL „Gazbeteco”, în cazul în care aceasta nu-și execută corespunzător
obligațiile, în termenul și condițiile stipulate în contract.

Conform pct. 1 din acordul de fidejusiune, fidejutorul și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu SRL „Zurghen T-34” în fața creditorului cu plata la termen și plafon de credit nr. 305 din 02 februarie 2017, în conformitate cu care debitorul este obligat să plătească creditorului prețul produselor cumpărate în limita plafonului maxim de credit, în sumă de 100000 de lei.

Reclamantul a afirmat că, în temeiul contractului de bază, termenul de achitare pentru mărfurile recepționate a expirat, iar datoria încă nu a fost achitată, prin ce au fost încălcate prevederile pct. 3.4. din contractul de vânzare-cumpărare.

De asemenea, a precizat că, dovada existenței raporturilor contractuale sunt facturile fiscale care atestă că SRL „Zurghen T-34” a recepționat marfa de la SA „Supraten”.

În scopul recuperării datoriei restante, au fost expediate mai multe reclamații către SRL „Zurghen T-34”, în final, s-a adresat în instanța de judecată și prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Supraten” împotriva SRL „Zurghen T-34”, însă hotărârea judecătorească nu este posibilă de a fi executată. Actul de verificare a contabilității atestă datoria existentă la moment în sumă de 93297,71 de lei, însă această datorie nu mai poate fi recuperată de la SRL „Zurghen T-34”. Drept urmare, la 08 februarie 2018 a expedit în adresa fidejutorului Serghei Bondarencu somația cu privire la executarea imediată a datoriei, însă somația a rămas neexecutată.

Prin hotărârea din 06 august 2019 a Judecătoriai Căușeni, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Supraten” împotriva lui Serghei Bondarencu cu privire la încasarea datoriei.

Prin decizia din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SA „Supraten” și s-a casat hotărârea din 06 august 2019 a Judecătoriai Căușeni, sediul Central; s-a emis o nouă hotărâre potrivit căreia s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Supraten” și s-a încasat de la Serghei Bondarencu în beneficiul SA „Supraten” suma de 89346 de lei cu titlu de datorie, suma de 3111, 51 de lei cu titlu de cheltuieli de urmărire în justiție, suma de 840, 20 de lei cu titlu de cheltuieli de executare și suma de 2789, 93 de lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 96096, 64 de lei; s-a încasat de la Serghei Bondarencu în beneficiul SA „Supraten” suma de 2099, 19 lei cu titlu de taxă de stat în instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că creditorul SA „Supraten” este îndreptățit la latitudinea sa de a solicita plata datoriei ce reiese din contractul de vânzare-cumpărare nr. 305 din 07 februarie 2017, de la debitor sau de la fidejutorul Serghei Bondarencu, ceea ce și a fost efectuat de către SA „Supraten” prin expedierea reclamației din 08 februarie 2018 către Serghei Bondarencu, însă care a rămas neexecutată.

În acest context, instanța de apel a considerat neîntemeiate concluziile primei instanțe care a reținut că, odată ce SA „Supraten” nu l-a atras în proces pe Serghei Bondarencu, în calitate de fidejutor, după emiterea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2018, SA „Supraten” nu mai poate înainta pretenții față de Serghei Bondarencu în cadrul procesului de executare a documentului executoriu emis în această cauză. Or, până la stingerea obligației solidare garantate de către Serghei Bondarencu în temeiul acordului de fidejusiune, creditorul SA „Supraten” este îndreptățit să solicite de la Serghei Bondarencu încasarea datoriei

restante în sumă de 89346, 00 lei.

În această conjunctură, instanța de apel a învederat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2018, s-a admis cererea administratorului SRL „Zurghen T-34”, Bondarenco Serghei cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de SRL „Zurghen T-34”. S-a constatat insolvența SRL „Zurghen T-34”. S-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Zurghen T-34”.(f.d. 45). Iar potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului din 11 septembrie 2018, a fost validată creanța SA „Supraten” în sumă de 89346 de lei, în calitate de creanță chirografară de rangul V (f.d. 53).

În conformitate cu prevederile art. 46 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul căruia, pentru aceeași prestație, îi sânt datori debitori solidari poate cere oricărui dintre ei achitarea întregii sume pe care acesta o datorează la momentul intentării procesului de insolvență.

Așadar, instanța de apel a considerat esențial de menționat că, obligația solidară a SRL „Zurghen T34” și Serghei Bondarenco a ajuns la scadență până la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Zurghen T-34”, or, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost emisă la 12 februarie 2018, iar procesul de insolvență a fost intentat la 03 iulie 2018.

Respectiv, din raționamentele enunțate, instanța de apel a conchis că SA „Supraten”, în calitate de creditor are dreptul de a pretinde la alegerea sa, debitorului ori fidejutorului achitarea datoriei scadente, iar faptul că creanța a fost validată nu constituie temei pentru a refuza părții în exercitarea dreptului său de opțiune, or fidejusiunea se stinge odată cu stingerea integrală a obligației garantate.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat neîntemeiate concluziile instanței de fond care a reținut că, odată ce au fost emise hotărârile Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2018 și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2018 și deci, a fost validat tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Zurghen T-34”, respectiv SA „Supraten” nu mai este în drept de a solicita, repetat, încasarea sumei în volum deplin de la fidejutorul Serghei Bondarenco.

Instanța de apel a relevat că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii înaintate de SA „Supraten” față de fidejutorul Serghei Bondarenco este una neîntemeiată, fapt ce a impus casarea hotărârii judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de către SA „Supraten”.

La 28 septembrie 2020, Serghei Bondarenco, reprezentat de avocatul Veaceslav Jarovlea, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, motivând că nu este de acord cu concluzia instanței de apel care a considerat neîntemeiate concluziile primei instanțe. Or, prima instanță a reținut că, odată, ce SA „Supraten” nu l-a atras în proces pe Serghei Bondarenco, în calitate de fidejutor, după emiterea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2018, SA „Supraten” nu mai poate înainta pretenții față de Serghei Bondarenco în cadrul procesului de executare a documentului executoriu emis în această cauză. Or, până la stingerea obligației solidarare garantate de către Serghei Bondarenco în

temeiul acordului de fidejusiune, creditorul SA „Supraten” este îndreptăţită să solicite de la Serghei Bondarenco încasarea datoriei restante în sumă de 89346, 00 lei.

Dezacordul cu această interpretare, recurentul îl motivează prin prisma art. 69 alin.(2) Cod de procedură civilă, conform căruia în caz de examinare a cauzei fără ca partea interesată să atragă în proces intervenientul accesoriu, faptele și raporturile juridice stabilite prin hotărâre judecătorească irevocabilă nu au efecte juridice la examinarea acțiunii de regres depuse împotriva intervenientului.

Recurentul a opinat că urma a fi atras în proces în conformitate cu art. 67 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, ceea ce nu s-a efectuat și respectiv hotărârea de încasare a datoriei și taxei de stat de la SRL „Zurghen T-34” în beneficiul SA „Supraten” nu îi este opozabilă.

De altfel, instanța de fond corect a conchis că creanța SA „Supraten” față de SRL „Zurghen T-34” a fost deja validată și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor.

Recurentul a indicat că instanța de apel a apreciat probele arbitrar și erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum și a dreptului de proprietate. La fel, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 69 Cod de procedură civilă, art. 1169 Cod civil, art. 46 alin.(2) din Legea insolvenței, art.46 din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional nr.1 la CEDO.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 06 octombrie 2020 (f.d.191) și a fost recepționată la 12 octombrie 2020, conform avizului de recepție (192).

La 16 noiembrie 2020, SA „Supraten” a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii ca fiind inadmisibilă a cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 25 iunie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 28 septembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale avocatului recurentului la 29 iulie 2020, prin intermediul poștei electronice (f.d.172). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Bondarenco, reprezentat de avocatul Veaceslav Jarovlea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Bondarenco, reprezentat de avocatul Veaceslav Jarovlea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Bondarenco, reprezentat de avocatul Veaceslav Jarovlea.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Bondarenco, reprezentat de avocatul Veaceslav Jarovlea, împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat